Sygn. akt KIO 4080/26

Warszawa, 1 października 2026 r.

WYROK

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie: **Przewodniczący: Piotr Kozłowski**

Protokolant: Rafał Komoń

po rozpoznaniu na rozprawie **25 września 2026 r**. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej **17 sierpnia 2026 r.**

przez wykonawcę: **Pollight sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie** [„Odwołujący"]

w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego pn. *Modernizacja oświetlenia ulicznego na terenie Gminy Głowno* (SG.271.1.3.2026)

prowadzonym przez zamawiającego: **Gmina Głowno** [„Zamawiający"]

przy udziale jako współuczestnika po stronie Zamawiającego wykonawcy: **RG PROJEKT R.G. z siedzibą w Łodz** [„Przystępujący"]

orzeka:

1. **Uwzględnia odwołanie i nakazuje Zamawiającemu unieważnienie wyboru naj-korzystniejszej oferty i odrzucenia oferty Odwołującego oraz powtórzenie badania i oceny ofert, w tym wezwanie Odwołującego do wyjaśnienia deklaracji środowiskowej EPD w zakresie powziętych co do jej treści wątpliwości, a Przystępującego do wyjaśnienia certyfikatu ENEC+ dla opraw Izylum w odniesieniu do uwzględnienia wartości Tq.**
2. **Oddala odwołanie w pozostałym zakresie, tj. zarzutu nr 2.**
3. **Kosztami postępowania odwoławczego obciąża Przystępującego, tj.:**
   1) **zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) **uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania** oraz **kwotę 3600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) **uzasadnionych kosztów Odwołującego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika**,
   2) **zasądza od Przystępującego na rzecz Odwołującego kwotę 18600 zł 00 gr** (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy).

Na niniejsze orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.**

U z a s a d n i e n i e

Gmina Głowno {dalej: „Zamawiający"} prowadzi na podstawie Ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 793) {dalej również: „ustawa pzp", „ustawa Pzp", „pzp", „Pzp"} w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawy pn. *Modernizacja oświetlenia ulicznego na terenie Gminy Głowno* (SG.271.1.3.2026).

Ogłoszenie o tym zamówieniu 15 czerwca 2026 r. zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii S nr 113 pod poz. 409674.

Wartość tego zamówienia jest powyżej progów unijnych.

7 sierpnia 2026 r. Zamawiający zawiadomił drogą elektroniczną o wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez RG PROJEKT R.G. z siedzibą w Łodzi{dalej: „RG" lub „Przystępujący"} oraz odrzuceniu oferty złożonej przez Pollight sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie {dalej również: „Pollight" lub „Odwołujący"}.

17 sierpnia 2026 r. Pollight wniósł odwołanie od powyższych czynności Zamawiającego.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia przepisów ustawy pzp:

1. Art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 16 pkt 1-3, art. 17 ust. 1, art. 107 ust. 2 i 4 oraz art. 253 ust. 1 pkt 2 – przez bezpodstawne odrzucenie oferty Pollight jako niezgodnej z warunkami zamówienia, mimo że żadna z pięciu wskazanych przez Zamawiającego podstaw faktycznych odrzucenia nie potwierdza takiej niezgodności, tj.:
   a) obliczenia fotometryczne Pollight spełniają wymagania PT przy prawidłowym odniesieniu tolerancji do wyników zdefiniowanych zgodnie z obowiązującą Normą, a Zamawiający zastosował niewynikający z dokumentacji indywidualny test dla każdej cząstkowej wartości i każdego obserwatora;
   b) przedłożony certyfikat ISO/IEC 27001 został wystawiony dla Pollight jako producenta platformy CMS i oferowanego systemu, a zakres certyfikacji obejmuje budowę i zarządzanie systemami sterowania oświetleniem drogowym oraz IoT, podczas gdy Zamawiający bez podstawy wymagał, aby sam certyfikat identyfikował nazwę platformy CMS, jej wersję, kod źródłowy, infrastrukturę i własność wszystkich elementów rozwiązania;

c)Pollight posiadał w dniu składania ofert ważną deklarację środowiskową EPD dla oferowanych opraw, a niespójności wynikały z błędów po stronie ITB, który wystawił ten dokument, wobec czego Zamawiający nie był uprawniony do samodzielnego uznania tego dokumentu za nieautentyczny bez uprzedniego wyjaśnienia tych rozbieżności, czy to u wystawcy deklaracji, czy u Odwołującego, aby ewentualnie potwierdzić brak wymaganego dokumentu czy jego nieautentyczność.

d)wymaganą funkcjonalność współpracy oferowanego systemu z systemami nadrzędnymi przez API z protokołem TALQ potwierdzają dokumenty oferty, a Zamawiający nie wymagał certyfikatu TALQ, członkostwa w Konsorcjum TALQ ani wpisu do rejestru produktów certyfikowanych i nie mógł oprzeć odrzucenia na braku takiego wpisu;

e)oferowany system realizuje bezpośrednią komunikację każdego sterownika z CMS bez bramek, koncentratorów i sterowników centralnych, a Zamawiający dopiero w informacji o odrzuceniu dodał niewynikający z PT zakaz używania infrastruktury operatora GSM/LTE.

2.Art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 16 pkt 1-3 i art. 17 ust. 1 – przez zaniechanie odrzucenia oferty RG, mimo że zaoferowana konfiguracja OWLET IV MeshNode Z – OWLET IV DataLift Z – EXEDRA CMS wykorzystuje DataLift ja funkcjonalny element pośredniczący między węzłami MeshNode i CMS.

3.Art. 107 ust. 2 i 4 w zw. z art. 16 pkt 1-3, art. 17 ust. 1 i art. 226 ust. 1 pkt 5 – przez zaniechanie wezwania RG do uzupełnienia albo wyjaśnienia certyfikatu ENEC+ dla opraw IZYLUM, niewskazującego parametru „tq" wymaganego w programie PD EPRS 003 May 2018, ewentualnie przez zaniechanie odrzucenia tej oferty, jeżeli certyfikat definitywnie nie potwierdza spełnienia wymaganego PŚD.

4.Art. 239 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 1-3 i art. 17 ust. 1 – przez wybór oferty RG jako najkorzystniejszej mimo wadliwego odrzucenia oferty Pollight i zaniechania odrzucenia albo prawidłowego zbadania oferty wybranej.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania:

1.Unieważnienia odrzucenia oferty Pollight.

2.Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty.

3.Ponownego badania i oceny oferty Pollight, z uwzględnieniem złożonych przedmiotowych środków dowodowych oraz z zachowaniem zasad ich badania wynikających z art. 107 pzp.

4.Odrzucenia oferty RG na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 pzp, ewentualnie jej ponownego zbadania z zastosowaniem art. 107 ust. 2 albo 4 pzp.

W uzasadnieniu odwołania sprecyzowano powyższe zarzuty przez podniesienie okoliczności faktycznych i prawnych, które wzięto pod uwagę i odzwierciedlono dalej w zakresie, który miał znaczenie dla rozstrzygnięcia. Podobnie postąpiono w odniesieniu do pisemnej repliki Odwołującego z 24 września 2026 r.

W odpowiedzi na odwołanie z 3 września 2026 r. Zamawiający oświadczył, że uwzględnia odwołanie w całości, gdyż uznaje za zasadne wszystkie zarzuty zawarte w powyższym odwołaniu.

Przystępujący, który uprzednio w zgłoszeniu przystąpienia z 20 sierpnia 2026 r. wniósł o oddalenie odwołania, pismem z 6 września 2026 r. wniósł sprzeciw wobec uwzględnienia przez Zamawiającego w całości zarzutów odwołania. W obu pismach podniesiono okoliczności faktyczne i argumentację prawną, które wzięto pod uwagę, a wprost odniesiono się do nich, jeżeli tego wymagało uzasadnienie rozstrzygnięcia poszczególnych zarzutów.

Izba ustaliła, co następuje:

[ad zarzutu nr 1]

W ramach informacji o wyborze najkorzystniejszej oferty z 7 sierpnia 2026 r. Zamawiający zawarł następujące uzasadnienie faktyczne decyzji o odrzuceniu oferty Pollighta na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp [pisownia oryginalna; dostosowano układ typograficzny oraz dodano nr zgodną z systematyką zarzutów dotyczących tej oferty]:

[ad 1.a)]

Zamawiający w rozdziale 4 Specyfikacji Warunków Zamówienia określił opis przedmiotu zamówienia, w pkt. 4.2 doprecyzował, że szczegółowy opis przedmiotu zamówienia znajduje się w załączniku Nr 1 do SWZ – dokumentacji projektowej, na którą składają się następujące dokumenty: 1) Projekt techniczny, 2) Specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót budowlanych, 3) Przedmiar robót.

W projekcie technicznym, wersja ujednolicona po zmianie z dnia 10.07.2026 r. w punkcie 2.7 – obliczenia fotometryczne określono, że „Warunkiem jest, aby urządzenia równoważne posiadały, co najmniej takie same lub lepsze parametry techniczno-użytkowe, jakich użyto w dokumentacji projektowej do wykonania modernizacji z uwzględnieniem podanej tolerancji dla wybranych przez Zamawiającego parametrów.

Dla wyników obliczeń fotometrycznych ustala się poniższe tolerancje:

- *Luminancja [L1 i L2] oraz średniego natężenia oświetlenia – nie gorsze niż w projekcie bazowym,*
- *Równomierność Uo1 i Uo2 nie mniej niż 10% w stosunku do wartości w obliczeniach bazowych*
- *Równomierność Ul1 i Ul2 nie mniej niż 10% w stosunku do wartości w obliczeniach bazowych*

•TI – zgodnie z normą

•SR – nie mniej niż 15% w stosunku do wartości w obliczeniach bazowych."

Zamawiający zgodnie z zapisami pkt. 4.5 Specyfikacji Warunków Zamówienia wymagał przedłożenia przedmiotowych środków dowodowych wraz z ofertą w celu potwierdzenia zgodności oferowanych produktów z wymaganiami Zamawiającego.

Wykonawca przedłożył część z wymaganych środków dowodowych wraz ofertą, a także pozostałą część w ramach uzupełnienia po wezwaniu zamawiającego. Na wezwanie zamawiającego, w dniu 28.07.2026 r. przedłożył obliczenia fotometryczne dla oferowanych opraw oświetleniowych.

W toku analizy złożonych obliczeń zamawiający zauważył szereg parametrów gorszych od minimalnych wartości wymaganych przez Zamawiającego, co oznacza brak wykazania równoważności oferowanego rozwiązania.

W przedłożonych przez wykonawcę obliczeniach fotometrycznych stwierdzono następujące niezgodności:

1) Sytuacja 10: REI L1 (SR): wymagane minimum 0,604, uzyskano 0,59;

2) Sytuacja 11: REI L1 (SR): wymagane minimum 0,697, uzyskano 0,67;

3) Sytuacja 12: UI L2: wymagane minimum 0,594, uzyskano 0,56; REI L1 (SR): wymagane minimum 0,757, uzyskano 0,72;

4) Sytuacja 13: UI L2: wymagane minimum 0,576, uzyskano 0,57; REI L1 (SR): wymagane minimum 0,519, uzyskano 0,49;

5) Sytuacja 14: UI L2: wymagane minimum 0,594, uzyskano 0,56;

6) Sytuacja 15: UI L2: wymagane minimum 0,648, uzyskano 0,58; REI L1 (SR): wymagane minimum 0,561, uzyskano 0,53;

7) Sytuacja 16: UI L2: wymagane minimum 0,738, uzyskano 0,73.

Na podstawie przeprowadzonej analizy należy stwierdzić, że przedstawione przez wykonawcę obliczenia fotometryczne zawierają wyniki gorsze niż dopuszczalne wartości graniczne określone przez Zamawiającego dla parametrów równomierności wzdłużnej (UI) oraz wskaźnika otoczenia SR (REI). Tym samym oferowane rozwiązanie nie spełnia warunków równoważności określonych w SWZ, gdyż nie zapewnia parametrów techniczno-użytkowych co najmniej równych wymaganym przez Zamawiającego.

[ad 1.b)]

Ponadto, w pkt. 2.4.2 projektu technicznego określono wymagania wobec systemu sterowania opraw ulicznych – sieciowych, który powinien posiadać „Systemy zarządzania bezpieczeństwem informacji zgodny z normą ISO/IEC 27001" W treści SWZ Zamawiający doprecyzował, że wymaga aby certyfikat ISO 27001 dla platformy CMS był wydany dla podmiotu, który jest właścicielem platformy oraz oferowanego systemu sterowania oświetleniem.

Przedłożony przez wykonawcę certyfikat potwierdza, że spółka Pollight Sp. z o.o. posiada wdrożony system zarządzania bezpieczeństwem informacji zgodny z normą PN-EN ISO/IEC 27001:2023-08 w określonym zakresie działalności. Certyfikat ma charakter organizacyjny i odnosi się do funkcjonowania systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji w przedsiębiorstwie, a nie do zgodności konkretnej platformy CMS lub konkretnego systemu sterowania z wymaganiami bezpieczeństwa określonymi przez Zamawiającego. Z treści samego certyfikatu nie wynika, że certyfikacji podlegała konkretna oferowana platforma CMS o nazwie Pollight SmartLighting, jej oprogramowanie, infrastruktura teleinformatyczna, kod źródłowy, środowisko przetwarzania danych czy usługi świadczone w ramach oferowanego rozwiązania. Dokument potwierdza wyłącznie funkcjonowanie systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji w organizacji i nie stanowi dowodu, że oferowana platforma CMS spełnia wymagania bezpieczeństwa określone przez Zamawiającego.

Ponadto zgodnie z udzielonymi wyjaśnieniami Zamawiający wymagał, aby certyfikat ISO 27001 dotyczący platformy CMS został wydany dla podmiotu będącego właścicielem platformy CMS oraz właścicielem oferowanego systemu sterowania oświetleniem. Przedłożony certyfikat nie zawiera żadnej informacji pozwalającej ustalić, że Pollight Sp. z o.o. jest właścicielem oferowanej platformy CMS ani właścicielem wszystkich elementów oferowanego systemu sterowania. Dokument nie identyfikuje nazwy platformy CMS, jej wersji, producenta ani właściciela praw do oprogramowania. Nie wskazuje również konkretnego systemu sterowania, którego miałaby dotyczyć certyfikacja.

Co równie istotne z pozostałych przedmiotowych środków dowodowych wynika, że wykonawca przewiduje wykorzystanie urządzeń i komponentów pochodzących od podmiotów trzecich, w tym sterowników producenta MOONS' oraz AST. Sam certyfikat nie potwierdza więc, że podmiot objęty certyfikacją jest właścicielem całego oferowanego rozwiązania, w szczególności platformy CMS będącej centralnym elementem systemu sterowania. Brak jest również dowodów potwierdzających, że prawa własności intelektualnej do oferowanej platformy CMS przysługują podmiotowi wskazanemu na certyfikacie.

Podsumowując przedłożony certyfikat nie potwierdza spełnienia wymagania projektu technicznego, zgodnie z którym certyfikat ISO 27001 dla platformy CMS powinien być wystawiony dla podmiotu będącego właścicielem platformy

oraz oferowanego systemu sterowania. Certyfikat potwierdza jedynie funkcjonowanie systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji w organizacji Pollight Sp. z o.o., nie wykazując związku certyfikacji z konkretną oferowaną platformą CMS ani z faktem posiadania przez ten podmiot praw własności do oferowanego rozwiązania.

[ad 1.c)]

Ponadto, w pkt. 2.4.1 projektu technicznego określono wymagania wobec opraw oświetleniowych, które powinny posiadać: „deklarację środowiskową (ang. PEP - Product Environmental Profile) zgodnie z ISO 14040:2006 oraz EN 15804:2012 + A2:2019, potwierdzoną przez uprawnioną jednostkę badawczą".

Zamawiający wymagał przedłożenia ważnej i wiarygodnej deklaracji środowiskowej EPD potwierdzającej spełnienie wymagań określonych w dokumentacji postępowania. Wykonawca przedłożył dokument oznaczony jako deklaracja EPD dla Pollight Sp. z o.o., jednak analiza jego treści wykazała istotne niespójności podważające autentyczność i wiarygodność dokumentu.

Przede wszystkim w treści deklaracji występują rozbieżności dotyczące numeru deklaracji. Na części stron dokument oznaczono numerem 724/2025 (str. 1-6), który jest przypisany do odrębnej deklaracji środowiskowej wydanej dla firmy Lena Lighting S.A. i opublikowanej w publicznych rejestrach ITB oraz ECO Platform. Na ostatniej stronie deklaracji pojawia się 3 oznaczenie deklaracji 747/2025, co całkowicie podważa wiarygodność złożonego przedmiotowego środka dowodowego. Dodatkowo w dokumencie znajdują się odniesienia do Lena Lighting S.A., w tym zapis wskazujący, że deklaracja dotyczy produktu wytworzonego przez „Lena S.A." (strona nr 6), mimo że dokument miał zostać wystawiony dla Pollight Sp. z o.o. Powyższe świadczy o występowaniu wewnętrznych sprzeczności uniemożliwiających jednoznaczne ustalenie, jakiego podmiotu i jakich wyrobów dotyczy przedłożona deklaracja.

Ponadto nie potwierdzono istnienia deklaracji EPD nr 724/2025 w publicznie dostępnych rejestrach prowadzonych przez ITB (https://www.itb.pl/itb-epds/) oraz ECO Platform (https://eco-portal.eco-platform.org/). Okoliczność ta dodatkowo podważa możliwość uznania przedłożonego dokumentu za wiarygodny dowód potwierdzający spełnienie wymagań postępowania. Wątpliwości budzi również znaczące podobieństwo tabel wynikowych zawartych w deklaracji przedstawionej przez wykonawcę do danych zamieszczonych w deklaracji EPD nr 683/2024 wystawionej dla Lena Lighting S.A. W połączeniu z pozostawionymi w dokumencie oznaczeniami innego podmiotu oraz numerem innej deklaracji okoliczności te uniemożliwiają uznanie przedłożonego dokumentu za jednoznaczny i wiarygodny środek dowodowy.

Złożone przez wykonawcę stanowisko ITB nie usuwa powyższych wątpliwości. Dokument ten nie potwierdza prawidłowości, autentyczności ani ważności przedłożonej deklaracji EPD, lecz jedynie wskazuje na ogólne zasady metodyki LCA wynikające z obowiązujących norm. Nie stanowi zatem potwierdzenia, że przedłożona deklaracja środowiskowa jest dokumentem prawidłowym i odnoszącym się do oferowanego wyrobu.

W konsekwencji uznać należy, że wykonawca nie wykazał spełnienia wymagania dotyczącego przedłożenia deklaracji środowiskowej EPD dla oferowanego produktu. Przedłożony dokument zawiera istotne niespójności i nie pozwala na jednoznaczne potwierdzenie spełnienia wymagań określonych w SWZ, co skutkuje uznaniem oferty za niezgodną z warunkami zamówienia.

[ad 1.d)]

Ponadto, w pkt. 2.4.2 projektu technicznego określono wymagania wobec systemu sterowania opraw ulicznych – sieciowych, które powinny posiadać: „Możliwość współpracy z systemami nadrzędnymi za pośrednictwem interface'u programisty API z protokołem TALQ lub równoważny pod warunkiem wskazania programu i procedury certyfikacji.".

Zamawiający wymagał, aby oferowany system sterowania oprawami oświetleniowymi spełniał wymagania określone dla standardu komunikacyjnego TALQ. W celu potwierdzenia spełnienia tego wymagania wykonawca przedłożył dokumenty, w których zadeklarował zgodność oferowanego rozwiązania z protokołem TALQ. Jednak analiza przedstawionych dokumentów oraz publicznie dostępnych informacji wykazała brak potwierdzenia spełnienia tego wymagania przez oferowane rozwiązanie. Z kart katalogowych wynika, że wykonawca zamierza zastosować sterowniki Zhaga D4i producenta MOONS'. Producent ten rzeczywiście znajduje się w oficjalnym wykazie produktów certyfikowanych i zgodnych ze standardem TALQ publikowanym przez Konsorcjum TALQ. Okoliczność ta potwierdza zgodność samego urządzenia końcowego, nie stanowi jednak dowodu zgodności całego oferowanego systemu sterowania.

Jednocześnie oferowana przez wykonawcę platforma CMS pod nazwą Pollight SmartLighting, CMS version 1.0, która ma odpowiadać za zarządzanie i komunikację w systemie, nie figuruje w oficjalnym rejestrze rozwiązań certyfikowanych i zgodnych z protokołem TALQ prowadzonym przez Konsorcjum TALQ.

W konsekwencji deklaracja wykonawcy o zgodności oferowanego systemu z wymaganym standardem TALQ nie znajduje potwierdzenia w obiektywnych i publicznie dostępnych źródłach. Przedłożone dokumenty nie potwierdzają zgodności platformy CMS stanowiącej kluczowy element oferowanego rozwiązania, a informacje zawarte w kartach katalogowych pozostają sprzeczne z danymi publikowanymi przez podmiot odpowiedzialny za certyfikację i prowadzenie rejestru zgodności standardu TALQ.

W związku z powyższym uznać należy, że wykonawca nie wykazał spełnienia wymagania dotyczącego zgodności oferowanego systemu sterowania z protokołem TALQ.

[ad 1.e)]

Ponadto, w pkt. 2.4.2 projektu technicznego określono wymagania wobec systemu sterowania opraw ulicznych – sieciowych, które powinny posiadać: „Bezpośrednia i bezprzewodowa komunikacja pomiędzy sterownikami niezależnie od sposobu ich zasilania.”.

Zamawiający wymagał, aby oferowane sterowniki posiadały funkcjonalność „bezpośredniej i bezprzewodowej komunikacji pomiędzy sterownikami niezależnie od sposobu ich zasilania”. Wymóg ten oznacza możliwość wymiany informacji pomiędzy sterownikami bez udziału infrastruktury pośredniczącej, w szczególności bez konieczności wykorzystania stacji bazowych operatora telekomunikacyjnego lub centralnego systemu zarządzania.

Wykonawca, w dodatkowym załączniku do karty katalogowej, zadeklarował spełnienie powyższego wymagania, jednak informacja ta nie znajduje potwierdzenia w dokumentacji technicznej producenta sterownika. Ze złożonej przez wykonawcę karty katalogowej oraz informacji dostępnych na stronie producenta wynika, że jako sposób komunikacji urządzenia przewidziano wyłącznie technologię LTE Cat.1, a sam producent wskazuje, że urządzenie „komunikuje się z siecią komórkową 4G” zgodnie z protokołem radiowym 3GPP Release 13.

Powyższe oznacza, że sterownik działa w klasycznej architekturze sieci komórkowej, w której komunikacja odbywa się pomiędzy urządzeniem a stacją bazową operatora. Informacja o komunikacji z siecią komórkową jednoznacznie wskazuje na konieczność wykorzystania infrastruktury telekomunikacyjnej jako elementu pośredniczącego w transmisji danych. Tym samym urządzenie nie realizuje komunikacji bezpośredniej typu sterownik-sterownik (peer-to peer).

Dodatkowo technologia LTE Cat.1 jest standardową technologią Internetu Rzeczy (IoT) przeznaczoną do transmisji danych za pośrednictwem sieci komórkowych. Z przedstawionych informacji nie wynika, aby zastosowany modem w sterowniku MOONS' posiadał funkcjonalność interfejsu PC5 (Sidelink) umożliwiającego bezpośrednią komunikację pomiędzy urządzeniami bez udziału stacji bazowej. Samo przywołanie zgodność z normą 3GPP Release 13 nie stanowi dowodu posiadania przez sterownik takiej funkcjonalności.

Co istotne, gdyby sterowniki posiadały wymaganą funkcję bezpośredniej komunikacji, dokumentacja techniczna wskazywałaby zastosowanie technologii przeznaczonych do lokalnej wymiany danych pomiędzy urządzeniami, takich jak sieci mesh (np. Zigbee, Wi-SUN lub Bluetooth Mesh). Tymczasem z karty katalogowej wynika wyłącznie wykorzystanie komunikacji LTE poprzez sieć operatora.

W konsekwencji przedłożone dokumenty nie potwierdzają, że oferowane sterowniki produkcji MOONS' umożliwiają bezpośrednią i bezprzewodową komunikację pomiędzy sterownikami, a wręcz wskazują na konieczność realizowania transmisji za pośrednictwem infrastruktury sieci komórkowej. Oznacza to, że oferowane rozwiązanie nie spełnia wymagania określonego przez Zamawiającego, a treść oferty pozostaje niezgodna z warunkami zamówienia.

[ad 1.a)-e)]

Z pkt 4.2. SWZ wynika, że szczegółowy opis przedmiotu zamówienia zawiera załącznik nr 1 – dokumentacja projektowa, w skład której wchodzą: 1) Projekt techniczny {dalej również: „PT”}, 2) Specyfikacja techniczna wykonania i odbioru robót budowlanych, 3) Przedmiar robót.

Zgodnie z brzmieniem pkt 4.5. Przedmiotowe środki dowodowe SWZ (w ostatecznej wersji, uwzględniającej udzielone wyjaśnienia i wprowadzone zmiany) [pisownia oryginalna]:

Zamawiający wymaga od Wykonawcy złożenia wraz z ofertą następujących przedmiotowych środków dowodowych w celu potwierdzenia zgodności oferowanych produktów z wymaganiami Zamawiającego w zakresie wskazanym w zestawieniu poniżej:

dla opraw oświetleniowych: a) karty katalogowe (opisy techniczne) dla wszystkich oferowanych opraw oświetleniowych LED; b) deklaracja zgodności CE; c) certyfikat ENEC lub równoważny; d) certyfikat ENEC+ lub równoważny; e) certyfikat Zhaga D4i lub równoważny dla oferowanego zasilacza i opraw oświetleniowych LED; f) raport z badań wibracyjnych; g) deklaracja środowiskowa.

Obliczenia fotometryczne również wchodzą w katalog przedmiotowych środków dowodowych, które należy złożyć wraz z ofertą.

dla systemu sterowania: a) karta katalogowa sterownika; b) karta katalogowa platformy CMS; c) deklaracja zgodności CE dla sterownika; Strona 5 z 43 Specyfikacja Warunków Zamówienia (SWZ) d) certyfikat ENEC lub równoważny dla sterownika; e) certyfikat Zhaga D4i lub równoważny dla sterownika; f) certyfikat na zgodność z normą ISO/IEC 27001 lub równoważną dla platformy.

Zamawiający informuje, iż wymaga kartę katalogową sterowników montowanych na gniazdach ZHAGA oraz kartę katalogową sterownika montowanego w szafach oświetleniowych.

Zamawiający wymaga, aby certyfikat ISO 27001 dla platformy CMS był wydany dla podmiotu, który jest właścicielem platformy oraz oferowanego systemu sterowania oświetleniem.

(...)

Zamawiający informuje, że działając na podstawie art. 107 ust. 2 ustawy Pzp przewiduje, że w sytuacji, w której Wykonawca nie złożył przedmiotowych środków dowodowych lub złożone przedmiotowe środki dowodowe są niekompletne, Zamawiający jednokrotnie wezwie do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie. Postanowień tych nie stosuje się pomimo złożenia przedmiotowego środka dowodowego, oferta podlega odrzuceniu albo zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania.

Zamawiający może żądać od Wykonawców wyjaśnień dotyczących treści przedmiotowych środków dowodowych.

[ad 1.a)]

W pkt 2.7. Obliczenia fotometryczne PT (w ostatecznej wersji z 10 lipca 2026 r.) zawiera w szczególności następująco sformułowane postanowienia [pisownia oryginalna; podkreślenia własne]:

Modernizacja systemu oświetlenia powinna być wykonana zgodnie z posiadanymi przez Gminę Głowno obliczeniami fotometrycznymi, które ze względu na specyfikę przedmiotu zamówienia wskazują konkretne typy i producentów sprzętu oświetleniowego.

W związku z tym, zgodne z Ustawą z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605 ze zm.) Zamawiający dopuszcza składanie ofert równoważnych. Warunkiem jest, aby urządzenia równoważne posiadały, co najmniej takie same lub lepsze parametry techniczno-użytkowe, jakich użyto w dokumentacji projektowej do wykonania modernizacji z uwzględnieniem podanej tolerancji dla wybranych przez Zamawiającego parametrów.

Dla wyników obliczeń fotometrycznych ustala się poniższe tolerancje:

(...)

• Równomierność UI1 i UI2 nie mniej niż 10% w stosunku do wartości w obliczeniach bazowych

(...)

• SR – nie mniej niż 15% w stosunku do wartości w obliczeniach bazowych

(...)

Powyższe postanowienie było przedmiotem kilkukrotnych wyjaśnień zawartych w piśmie z 10 lipca 2026 r., w którym Zamawiający udzielił odpowiedzi na wszystkie pytania wykonawców zadawane w kilku turach [pisownia oryginalna; podkreślenia własne].

1.Pytanie nr 1 (zestawu pytań nr 13 z 3 lipca 2026 r.):

W związku z zapisami pkt 2.7 zwracamy się z prośbą o modyfikację wymagań w następującym zakresie:

- *odstąpienie od wymogu zachowania tolerancji względem obliczeń referencyjnych, gdyż parametr ten może w praktyce ograniczać możliwość zastosowania rozwiązań równoważnych oferowanych przez innych producentów. Warto podkreślić, że odmienne charakterystyki układów optycznych poszczególnych producentów mogą prowadzić do uzyskania wymaganych parametrów oświetleniowych przy innych konfiguracjach opraw;*
- (...)

Odpowiedź: *Zamawiający nie wyraz a zgody na modyfikację wymagań.*

2.Pytanie nr 2 (zestawu pytań nr 14 z 6 lipca 2026 r.):

Zamawiający wymaga, aby wyniki obliczeń fotometrycznych (luminancja oraz średnie natężenie oświetlenia) były „nie gorsze niż w projekcie bazowym". Zwracamy uwagę, że w wielu miejscach projekt referencyjny uzyskuje wartości znacznie przewyższające minima wymagane przez normę PN-EN 13201:2015(np. w Sytuacji 1 średnia luminancja wynosi aż 0,74-0,79 cd/m² przy normatywnym wymogu dla klasy M5 wynoszącym ≥ 0,50 cd/m²).

Wymuszanie na wykonawcach ofert równoważnych dążenia do przewymiarowanych wartości projektu bazowego (wynikających ze specyfiki rozsyłu światła konkretnego producenta) zamiast do minimów normowych jest nieuzasadnione technicznie, nieekonomiczne i prowadzi do nadmiernego zużycia energii elektrycznej, co stoi w sprzeczności z celami efektywności energetycznej.

Czy Zamawiający uzna za równoważne i dopuści obliczenia fotometryczne, które w 100% spełniają wymagania normy PN-EN 13201:2015 dla zadanych w projekcie klas oświetleniowych, nawet jeśli ich bezwzględne wartości będą niższe od wartości z projektu bazowego?

Odpowiedź:

Celem przeprowadzenia modernizacji jest nie tylko osiągnięcie efektów minimalnych zalecanych przez normę PN EN 13201 oraz efektów ekonomicznych, ale i poprawa bezpieczeństwa ruchu drogowego i uwzględnienie lokalnych uwarunkowań. Zamawiający nie wymaga aby przedstawione rozwiązania były tożsame w zakresie bryły fotometrycznej, nie narzuca w żadnym z przypadków konkretnego rozsyłu, układu soczewkowego czy producenta.

Podkreślenia wymaga również, że wprowadzona procentowa tolerancja dopuszcza rozwiązania o efekcie oświetleniowym gorszym niż referencyjny (pod warunkiem utrzymania wskazanych klas oświetleniowych), a Zamawiający nie wprowadził ograniczeń dla rozwiązań o wyższych parametrach. Ponadto przywołana norma PN-EN 13201 definiuje jedynie wartości minimalne, a realizowana inwestycja ma zaspokajać potrzeby Zamawiającego. Realną

potrzebą Zamawiającego jest podniesienie bezpieczeństwa poprzez uzyskanie efektu oświetleniowego wyższego niż wskazanego w normie jako minimum.

Zbliżone zapisy odnoszące się do tolerancji dla efektu oświetleniowego były już przedmiotem oceny Krajowej Izby Odwoławczej i zostały uznane jako zgodne z ustawą – sygn. akt KIO 405/19.

W związku z powyższym Zamawiający nie widzi podstaw do zaniżenia swoich wymagań względem oczekiwanych wyników fotometrycznych znajdujących się w Dokumentacji Projektowej i podtrzymuje zapisy jako zgodne z ustawą PZP.

3.Pytanie nr 3 (zestawu pytań nr 14 z 6 lipca 2026 r.):

W rozdziale 2.7 (str. 11) Zamawiający określił tolerancję: „Równomierność Uo1 i Uo2 nie mniej niż 10% w stosunku do wartości w obliczeniach bazowych". Zapis ten jest niejednoznaczny i dopuszcza dwojaką interpretację.

Czy intencją Zamawiającego było wskazanie, że dopuszczalny jest spadek równomierności o maksymalnie 10% wartości wyjściowej (np. spadek z poziomu 0,40 do minimalnego poziomu 0,36), czy też dopuszczenie bezwzględnej wartości równomierności na poziomie 10% (0,10), co z kolei byłoby niezgodne z normą PN-EN 13201 (wymagającą dla klas M wartości na poziomie minimum 35% lub 40%)? Prosimy o jednoznaczne sprecyzowanie tego zapisu.

Odpowiedź:

Zamawiający informuje, że określił swoje wymagania w sposób jednoznaczny i wyczerpujący. W przypadku równomierności dopuszcza się tolerancję -10% od wartości referencyjnych, przy jednoczesnym spełnieniu wartości określonych w normie. Druga interpretacja wskazana przez wykonawcę jest niedopuszczalna, bo tak naprawdę odnosi się do tolerancji -90% od wartości referencyjnych.

Z kolei w przywołanych wyjaśnieniach Zamawiający odwołuje się do normy PN-EN 13201 – Oświetlenie dróg, która składa się z pięciu części odpowiadających innemu obszarowi pracy projektanta i zarządcy drogi:

1)CEN/TR 13201-1 – Część 1: Wybór klas oświetlenia, która pomaga dobrać odpowiednią klasę oświetleniową (kiedy stosować klasy M, C lub P/HS oraz w jakich sytuacjach używać klas dodatkowych),

2)PN-EN 13201-2 – Część 2: Wymagania oświetleniowe, która określa wymagania eksploatacyjne (jakie parametry muszą być spełnione i jakie są wartości graniczne),

3)PN-EN 13201-3 – Część 3: Obliczenia parametrów oświetleniowych, która opisuje metody obliczeniowe (jak liczyć luminancję, równomierność i olśnienie na etapie projektu),

4)PN-EN 13201-4 – Część 4: Metody pomiarów parametrów oświetlenia, która dotyczy pomiarów w terenie (jak sprawdzić, czy zrealizowane oświetlenie spełnia wymagania normy),

5)PN-EN 13201-5 – Część 5: Wskaźniki efektywności energetycznej, która wprowadza wskaźniki efektywności energetycznej (umożliwia porównywanie różnych rozwiązań pod kątem zużycia energii i kosztów).

Dla sprawy mają znaczenie druga, a przede wszystkim trzecia część normy PN-EN 13201.

Do części pierwszej wprost odnosiły się wyjaśnienia dotyczące pkt 2.7. W szczególności niektóre pytania wykonawców były wnioskami o obniżenie wymaganych parametrów do poziomu dopuszczonego w PN-EN 13201-2, na co Zamawiający jednoznacznie odpowiedział negatywnie.

Jednakże kluczowe znaczenie w kontekście wykładni pkt 2.7. PT wraz z udzielonymi wyjaśnieniami ma PN-EN 13201-3. Co prawda Zamawiający w ramach wyjaśnień odwoływał się do PN-EN 13201 bez bliższego sprecyzowania, jednakże nigdzie w ramach opisu przedmiotu nie zdefiniował używanych w kontekście obliczeń fotometrycznych terminów, takich jak „wartość obliczeń" czy „wynik obliczeń", ani metodyki wykonywania obliczeń fotometrycznych, w tym sposób przełożenia uzyskanych wartości na końcowy wynik. Natomiast określa je właśnie PN-EN 13201-3, więc nie sposób jej pominąć.

W szczególności zgodnie z brzmieniem pkt [w tłumaczeniu za uzasadnieniem odwołania, które nie było kwestionowane co do jego poprawności; podkreślenia własne]:

1.*7.1.4 Pozycja obserwatora*

Dla obliczeń luminancji oko obserwatora znajduje się 1,5 m nad poziomem drogi oraz 60 m przed polem obliczeniowym danego obszaru. W kierunku poprzecznym obserwator powinien być umieszczany kolejno w środku każdego pasa ruchu. Średnia luminancja, równomierność ogólna luminancji oraz przyrost progu kontrastu powinny być obliczane dla całej jezdni dla każdej pozycji obserwatora. Równomierność wzdłużna luminancji powinna być obliczana dla każdej linii środkowej pasa ruchu. Wartościami operacyjnymi średniej luminancji, równomierności ogólnej luminancji oraz równomierności wzdłużnej luminancji są w każdym przypadku wartości najniższe; natomiast wartością operacyjną przyrostu progu kontrastu jest wartość najwyższa."

2.*8.6. Wskaźnik oświetlenia krawędziowego REI*

Wskaźnik oświetlenia krawędziowego jest minimum z oceny wykonanej po każdej stronie jezdni, stanowiącej stosunek średniego poziomego natężenia oświetlenia na podłużnym pasie przyległym do krawędzi jezdni i leżącym poza jezdnią, do średniego poziomego natężenia oświetlenia na odpowiadającym mu podłużnym pasie znajdującym się na jezdni.

Szerokość wszystkich czterech pasów powinna być taka sama i równa szerokości pasa ruchu jezdni albo równa szerokości nieprzesłoniętego pasa znajdującego się poza jezdnią, jeżeli jest ona mniejsza. W przypadku jezdni dwujezdniowych obie jezdnie traktuje się łącznie jako jedną jezdnię, chyba że są one rozdzielone pasem szerszym niż 10 m.

Reasumując, wg PN-EN 13201-3 wartościami operatywnymi są wartości najgorsze, przy czym dla obliczeń luminancji obserwator jest sytuowany kolejno w środku każdego pasa ruchu, a wartości parametru m.in. równomierności ogólnej oblicza się dla całej jezdni dla każdej pozycji obserwatora. Jednak na potrzeby oceny zgodności z parametrami określonymi w PN-EN 13201-2 wynikami branymi pod uwagę m.in. dla równomierności luminacji są wartości najniższe. Również w przypadku parametru REI wartość najmniej korzystna przesądza o wyniku. Innymi słowy, decydujące znaczenie ma najniższa spośród wartości obliczonych dla wszystkich. obserwatorów wszystkich obserwatorów. W konsekwencji najniższą wartością może być luminancja średnia np. dla pierwszego obserwatora, równomierność ogólna dla drugiego i równomierność wzdłużna dla trzeciego obserwatora, a wskaźnik ograniczenia olśnienia dla pierwszego obserwatora (dla trzech pasów ruchu) i te wartości są istotne jako wynik porównywany z wymaganiami normy.

Pomimo udzielonych przez Zamawiającego wyjaśnień nie doszło do sprecyzowania odmiennie niż według powyżej omówionej metodologii, które wartości raportu z badań fotometrycznych złożonego przez wykonawcę (jako jeden z wymaganych przedmiotowych środków dowodowych) należy uznać za podlegające ocenie pod względem tolerancji w stosunku do „wyników projektu bazowego".

W szczególności PT i wyjaśnienia nie wskazują jednoznacznie, że

1) każda wartość Uo, UI czy REI/SR wyświetlana dla obserwatora 1 (L1) i obserwatora 2 (L2) ma być osobno porównywana z wartością Uo, UI czy REI/SR dla tego samego obserwatora w obliczeniach bazowych,
2) określoną procentowo tolerancję musi jednocześnie spełnić każda liczba wykazywana przez program dla każdego obserwatora, tzn. nie jest dopuszczalne ustalenie wyniku właściwego dla danej sytuacji oświetleniowej, przy uwzględnieniu dopuszczonej tolerancji

Jeżeli nawet było to intencją Zamawiającego, nie znalazła ona przełożenia na jednoznacznie sformułowany mechanizm badania każdej wartości raportowej osobno, a nie wyniku, np. przez określenie, że tolerancję stosuje się odrębnie do każdej wartości Uo1, Uo2, UI1, UI2 oraz SR wykazanej dla każdego obserwatora, porównując ją wyłącznie z odpowiadającą wartością z projektu bazowego dla tego samego obserwatora.

Nie było sporne, że przy ustalonej powyżej wykładni pkt 2.7. PT wyniki obliczeń fotometrycznych Pollighta dla wszystkich parametrów, w tym zakwestionowane pierwotnie przez Zamawiającego (co podtrzymał następnie Przystępujący) mieszczą się dopuszczonym zakresie tolerancji.

[ad 1.b),1.d) i 1.e)]

W pkt 2.4.2. Wymagania wobec systemu sterowania opraw ulicznych – sieciowych PT (w ostatecznej wersji z 10 lipca 2026 r.) określone zostały m.in. następująco sformułowane wymagania [pisownia oryginalna; podkreślenia własne]:

1)*Systemy zarządzania bezpieczeństwem informacji zgodny z normą ISO/IEC 27001*;
2)*Możliwość współpracy z systemami nadrzędnymi za pośrednictwem interface'u programisty API z protokołem TALQ lub równoważny pod warunkiem wskazania programu i procedury certyfikacji*;
3)*Bezpośrednia komunikacja sterowników z serwerem, bez urządzeń pośredniczących jak np. sterowniki centralne, bramki, itp.*;
4)*Bezpośrednia i bezprzewodowa komunikacja pomiędzy sterownikami niezależnie od sposobu ich zasilania.*

ad 1)

Dodatkowo na skutek pytania nr 2 (zestawu pytań nr 15 z 7 lipca 2026 r.) Zamawiający wyjaśnił, że [pisownia oryginalna] ...*wymaga aby certyfikat ISO 27001 dla platformy CMS był wydany dla podmiotu, który jest właścicielem platformy oraz oferowanego systemu sterowania oświetleniem* [co zostało inkorporowane w przywołanym powyżej pkt 4.5. Przedmiotowe środki dowodowe SWZ].

Pollight złożył kartę katalogową oferowanej platformy Pollight SmartLighting, a także certyfikat nr 1771/i/2025, wystawiony przez Centrum Certyfikacji Jakości Wojskowej Akademii Technicznej (PCA AC 057), potwierdzający, że system zarządzania bezpieczeństwem informacji w organizacji Pollight sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie spełnia wymagania PN-EN ISO/IEC 27001:2023-08. Przy czym zakres certyfikacji został określony jako*Projektowanie, produkcja, serwis opraw oświetleniowych, budowa i zarządzanie systemami sterowania oświetleniem drogowym i IoT*.

PN-EN ISO/IEC 27001 Bezpieczeństwo informacji, cyberbezpieczeństwo i ochrona prywatności – Systemy zarządzania bezpieczeństwem informacji – Wymagania, jak już jej tytuł wskazuje (a przede wszystkim treść) jest normą dotyczącą systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji w organizacji. Stąd certyfikat zgodności z tą normą potwierdza, że organizacja wdrożyła, utrzymuje i doskonali ISMS w zakresie objętym certyfikacją.

W konsekwencji doprecyzowane przez Zamawiającego wymaganie może być tylko rozumiane literalnie i zostało spełnione przez Pollight, który jest producentem systemu sterowania oświetleniem zewnętrznym SmartLighting,

składającego się z oprogramowania wraz z serwerem (platformy CMS) i sprzętu (sterowników opraw, centrum do zarządzania systemem) [zob. złożona karta katalogowa]. Jednocześnie nie ma wątpliwości, że mieści się to w pojęciu „budowy i zarządzania systemami sterowania oświetleniem drogowym", czyli w potwierdzonym powyższym certyfikatem zakresie spełnienia wymagań PN-EN ISO/IEC 270001.

W tym stanie rzeczy bezpodstawne jest oczekiwanie, zresztą wyrażone dopiero na potrzeby uzasadnienia odrzucenia, aby certyfikat zgodności z ISO/IEC 27001 zawierał: nazwę handlową i oznaczenie wersji CMS, opis kodu źródłowego i infrastruktury serwerowej, informację o prawach własności intelektualnej; wykaz wszystkich urządzeń wchodzących w skład systemu, potwierdzenie własności sterowników wchodzących w skład systemu sterowania, a także potwierdzenie, że producenci wszystkich komponentów są objęci tym samym ISMS.

Obiektywnie rzecz biorąc, Zamawiający nie może przekształcać wymogu złożenia certyfikatu ISO/IEC 27001 dla podmiotu będącego właścicielem platformy i systemu w obowiązek przedstawienia *sui generis* certyfikatu produktowego oraz dowodu własności każdego komponentu sprzętowego.

Niezależnie od powyższego, zażądane przedmiotowe środków dowodowe zostały wyszczególnione odrębnie dla platformy CMS (karta katalogowa oraz właśnie certyfikat ISO/IEC 27001) i sterowników (karty katalogowe, deklaracja CE certyfikaty ENEC i Zhaga D4i). Skoro Zamawiający rozdzielił te zakresy, nie może później żądać, aby certyfikat odnoszący się do właściciela platformy obejmował producentów odrębnych urządzeń.

ad 2)

Wymaganie Zamawiającego sprowadzało się do tego, aby oferowany system sterowania oświetleniem miał charakter otwarty, tj. mógł komunikować się z systemami zewnętrznymi za pośrednictwem API zgodnego ze standardem TALQ, a nie był ograniczony wyłącznie do urządzeń i oprogramowania jednego producenta. Możliwość realizowania interoperacyjności przez API z protokołem TALQ nie jest tożsama z formalnym wpisem produktu do rejestru produktów certyfikowanych przez TALQ Consortium. Co więcej, Zamawiający nie wymagał, aby platforma czy jej producent widnieli w takich rejestrach, gdyż nie wskazał w tym zakresie żadnego konkretnego przedmiotowego środka dowodowego. Innymi słowy, tak określone wymaganie ma charakter funkcjonalny, stąd dla potwierdzenia jego spełnienia nie zostało zażądane wykazanie dla oferowanego CMS statusu produktu certyfikowanego TALQ.

W konsekwencji Zamawiający mógł i powinien ocenić spełnianie tak określonego wymagania na podstawie złożonej przez Pollight karty katalogowej oferowanej platformy Pollight SmartLighting, w której wprost opisano jako zalety tego produktu, że jest otwarty na integrację z innymi systemami Smart City i oprawami innych producentów (otwarty interfejs API zgodnie z protokołem TALQ, a dodatkowo w odniesieniu do oprogramowania, że ma możliwość współpracy z systemami nadrzędnymi za pośrednictwem interfejsu programisty API z protokołem TALQ.

Zamawiający, co prawda odnotował fakt potwierdzenia wymaganej właściwości we wspomnianej karcie katalogowej, jednocześnie z samego faktu braku statusu produktu certyfikowanego, wyciągnął nieuprawniony wniosek o braku spełnienia wymagania.

Dodatkowo wypada zauważyć, że wyłącznie powołanie się na rozwiązanie równoważne w stosunku do interfejsu API z protokołem TALQ, obarczone zostało dodatkowym obowiązkiem wskazania dla niego programu i procedury certyfikacji, aby Zamawiający mógł ocenić tę równoważność. Dla samego protokołu TALQ Zamawiający takiego warunku nie postawił, co w drodze wnioskowania *a contrario* wyklucza obowiązek wykazywania certyfikacji TALQ.

ad 3)-4)

Jako podstawa faktyczna odrzucenia zostało wskazane niespełnianie drugiego z tych wymagań, jednak przy jego interpretacji nie sposób pominąć pierwszego, gdyż w obu przypadkach mowa jest o „bezpośredniej komunikacji". Zgodnie z zakazem wykładni homonimicznej tym samym zwrotom użytym w jednym dokumencie należy nadawać to samo znaczenie. Jeżeli infrastruktura operatora GSM/LTE miałaby, jako „element pośredniczący", wyłączać bezpośredniość, należałoby tak przyjąć w odniesieniu do komunikacji zarówno pomiędzy sterownikami, jak i pomiędzy sterownikami a serwerem.

Tymczasem w odniesieniu do tej drugiej Przystępujący sam wskazał w zgłoszeniu przystąpienia (nie ma znaczenia, że w kontekście zarzutu dotyczącego jego oferty), że *...każdy Datalift łączy się z CMS przez GSM*. Jeżeli zaś infrastruktura operatora nie jest takim elementem pośredniczącym pomiędzy sterownikiem a serwerem (co Przystępujący przyjmuje w odniesieniu do swojej oferty), nie może nim być również w przypadku komunikacji sterowników z oferty Pollighta pomiędzy sobą. Nie sposób stosować w odniesieniu do analogicznych wymagań innej definicji „bezpośredniej komunikacji", w zależności od tego, która oferta jest badana.

Dodatkowo PT nie zakazywał wprost (co było niesporne) wykorzystania GSM, LTE, LTE Cat.1, kart SIM an infrastruktury operatora telekomunikacyjnego w komunikacji pomiędzy sterownikami. PT nie określał zarazem technologii, topologii, zasięgu, sposobu zestawienia połączenia ani innych parametrów technicznych tej komunikacji.

Z uwagi na powyższe, nawet jeżeli intencją Zamawiającego rzeczywiście było, aby komunikacja pomiędzy sterownikami odbywała się na zasadzie peer to peer, takie wymaganie zostało jednoznacznie sprecyzowane dopiero w

ramach uzasadnienia odrzucenia.

[ad 1.c)]

Pkt 2.4.1. Oprawy oświetlenia ulicznego PT zawiera min. następujące wymaganie [pisownia oryginalna]: *Oprawa musi posiadać: deklarację środowiskową (ang. PEP - Product Environmental Profile) zgodnie z ISO 14040:2006 oraz EN 15804:2012 + A2:2019, potwierdzoną przez uprawnioną jednostkę badawczą.*

Ponadto poza wszelkim sporem są następujące okoliczności:

1. W złożonej przez Pollight deklaracji środowiskowej, wystawionej 20 stycznia 2025 r. przez Instytut Techniki Budowlanej z siedzibą w Warszawie {dalej: „ITB"} jako operatora programu EPD, występują uchybienia szczegółowo opisane przez Zamawiającego w ramach uzasadnieni faktycznego odrzucenia oferty.
2. Zamawiający nie wzywał Pollighta do wyjaśnienia treści tego przedmiotowego środka dowodowego.

Jednocześnie Odwołujący uprawdopodobnił, że gdyby został wezwany do takich wyjaśnień, mógłby rozwiać wątpliwości powzięte przez Zamawiającego co do wiarygodności i merytorycznej treści tej deklaracji środowiskowej [zob. treść załączonego do odwołania pisma ITB z 11 sierpnia 2026 r., w tym linki odsyłające do skorygowanej treści deklaracji środowiskowej].

[ad zarzutu nr 3]

Pkt 2.4.1. Oprawy oświetlenia ulicznego PT zawiera min. następujące wymaganie [pisownia oryginalna]: *Oprawa musi posiadać aktualny certyfikat akredytowanego ośrodka badawczego potwierdzający wiarygodność podawanych przez producenta parametrów funkcjonalnych deklarowanych w momencie wprowadzenia wyrobu do obrotu, takich jak: napięcie zasilania, klasa ochronności elektrycznej, pobierana moc, skuteczność świetlna, temperatura barwowa, strumień świetlny – certyfikat ENEC+ lub równoważny.*

RG Projekt przedłożył dla zaoferowanych opraw Izylum certyfikat ENEC+ („Licencję do używania znaku ENEC+" nr 23296, wystawiony 12 lutego 2025 r. przez SGS Belgium NV – Division SGS CEBEC z siedzibą w Bruksel potwierdzający spełnienie wymagań EPRS w zakresie bezpieczeństwa m.in. EPRS 003:2018, który jest arkuszem wymagań dotyczących parametrów użytkowych opraw LED. W dokumencie tym nie odniesiono się wprost do parametru tq (ang. Ambient Temperature Rating) – deklarowanej temperatury otoczenia.

Odwołujący wykazał, że w analogicznych certyfikatach (licencjach) wydanych według PD EPRS 003:2018 wskazywana jest wartość tego parametru, obok pozostałych parametrów użytkowych oprawy [załączone do odwołania oświadczenie Biura Badawczego ds. Jakości Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP-BBJ) z 10 września 2026 r. oraz załączone jako dowody nr 2-5 certyfikaty ENEC+ wystawione przez kolejne dwie jednostki akredytowane w tym zakresie].

Z kolei Przystępujący uprawdopodobnił, że gdyby został wezwany do wyjaśnienia tej kwestii, mógłby wykazać, że akredytowana jednostka, która wydała dla opraw Izylum certyfikat ENEC+ nie wskazuje Tq, jeżeli wynosi 25°C, a jedynie wtedy, gdy odbiega od tej standardowej wartości [załączone do pisma Przystępującego z 23 września 2026 r. oświadczenie SGS CEBEC z 9 września 2026 r.]

[ad zarzutu nr 2]

RG Projekt złożył jako przedmiotowy środek dowodowy karty katalogowe dotyczące dwóch alternatywnych wersji konfiguracji połączenia oferowanych sterowników Datalift i platformy CMS Exedra:

1. Urządzenia Meshnode + Datalift, gdzie te ostanie są urządzeniami typu border router łączącymi sieć mesh z siecią IP. Każdy sterownik meshnode w tej sieci posiada indywidualny adres IP. Sterowniki meshnode nie posiadają modułu GSM, a z siecią komunikują się dzięki urządzeniom Datalift (border router). Komunikacja pomiędzy meshnode jest zapewniona dzięki modułom bezprzewodowym 2,4GHz.
2. Tylko sterowniki Datalift, z których każdy łączy się indywidualnie z CMS (chmura/serwery) dzięki sieci GSM. Jednocześnie dzięki posiadaniu przez Datalift modułu komunikacji radiowej 2,4GHz, sterowniki te mogą bezpośrednio komunikować się pomiędzy sobą. z

Zarzut odwołania opiera się wyłącznie na wskazaniu wariantu niezgodnego z wymaganiem komunikacji bezpośredniej pomiędzy sterownikiem a serwerem, przy jednoczesnym przemilczeniu istnienia drugiego wariantu, którego zgodność z tym wymaganiem PT nie była kwestionowana.

Przystępujący oświadczył w zgłoszeniu przystąpienia, że zaoferował Zamawiającemu w rozwiązanie oparte o same sterowniki Datalift. Tym samym co najmniej wykazał, że ewentualna wątpliwość Zamawiającego co do treści oferty RG Projekt w tym zakresie, mogłaby zostać rozwiana z powołaniem się na złożony wraz z ofertą przedmiotowy środek dowodowy.

Izba zważyła, co następuje:

Art. 226 ust. 1 pkt 5 pzp nakazuje zamawiającemu odrzucenie oferty, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia, przez które – według definicji zawartej w art. 7 pkt 29 pzp – należy rozumieć warunki dotyczące zamówienia

lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia, wymagań związanych z realizacją zamówienia, kryteriów oceny ofert, wymagań proceduralnych lub projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego. Ponieważ poprzednio obowiązująca ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1843 ze zm.) {dalej: „popzp"} zawierała analogiczne uregulowania, w przeważającej mierze zachowuje aktualność dorobek doktryny i orzecznictwa wypracowany na tle stosowania art. 89 ust. 1 pkt 2 popzp. Zgodnie z tym przepisem zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3 popzp. Przy czym ten ostatni przepis miał niemal identyczne brzmienie jak obecnie obowiązujący art. 223 ust. 1 pkt 3 pzp. Różnice sprowadzają się do nieistotnych w okolicznościach tej sprawy zmian terminologii, wynikających z uczynienia obecnie punktem odniesienia dokumentów zamówienia zamiast, jak poprzednio, samej specyfikacji istotnych warunków zamówienia {w skrócie: „SIWZ"}, która z kolei obecnie nazywana jest specyfikacją warunków zamówienia {w skrócie: „SWZ"}. Innymi słowy, na potrzeby dalszego wywodu „SWZ" i „SIWZ" należy poczytać za synonimiczne określenia specyfikacji (istotnych) warunków zamówienia {inaczej w skrócie: „specyfikacji"} jako zasadniczego dokumentu zamówienia opracowywanego przez zamawiających na potrzeby prowadzonego postępowania.

Zarówno w obecnym, jak i poprzednim stanie prawnym co do zasady odrzuceniu podlega oferta, której treść – rozumiana jako oświadczenie woli wykonawcy (zawartość merytoryczna oferty) – nie odpowiada warunkom zamówienia w odniesieniu do zakresu, rodzaju lub sposobu realizacji przedmiotu zamówienia. Innymi słowy zachodzi niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia polegająca na niezgodności zobowiązania wykonawcy wyrażonego w jego ofercie ze świadczeniem, którego zaoferowania wymagał zamawiający w dokumentach zamówienia. Stąd zamawiający powinien zweryfikować, czy oferowane mu roboty budowlane, dostawy lub usługi odpowiadają tym wymaganiom co do rodzaju, zakresu, ilości, jakości, warunków realizacji i innych elementów, jakie uznał za istotne dla zaspokojenia jego potrzeb, jeżeli znalazło to odzwierciedlenie w ramach opisu przedmiotu zamówienia (z uwzględnieniem proponowanych warunków umowy).

Aby zapewnić możliwość zweryfikowania zgodności treści oferty z warunkami zamówienia, z jednej strony art. 20 ust. 1 pzp (art. 9 ust. 1 popzp) obliguje zamawiającego, aby prowadził całe postępowanie o udzielenie zamówienia w formie pisemnej, w tym art. 133 ust. 1 pzp nakazuje udostępnienie specyfikacji (art. 37 ust. 2 popzp), która ma zawierać w szczególności opis przedmiotu zamówienia, określenie terminu wykonania zamówienia, opis sposobu przygotowania oferty, sposób obliczenia ceny oferty, opis kryteriów oceny ofert wraz z podaniem wag tych kryteriów i sposobu oceny ofert, projektowane postanowienia umowy w sprawie zamówienia publicznego, istotne warunki umowy w sprawie zamówienia publicznego oraz opis sposobu przygotowania ofert (art. 134 ust. 1 pkt 4, 6, 14, 17, 18, 20; art. 36 ust. 1 pkt 3, 4, 10, 12 13 i 16 popzp). Z drugiej strony art. 63 ust. 1 i 2 pzp zastrzega pod rygorem nieważności dla oferty składanej przez wykonawcę w postępowaniu o udzielenie zamówienia formę elektroniczną (art. 10a ust. 5 popzp, przy czym w jeszcze dawniejszym stanie prawnym była to forma pisemna pod rygorem nieważności), a według art. 218 ust. 2 pzp treść takiej oferty musi być zgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia (w art. 82 ust. 3 popzp mowa była o zgodności treści oferty z treścią specyfikacji).

W doktrynie i orzecznictwie przyjęło się stanowisko, że rozumienie terminu oferta należy opierać na art. 66 § 1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym jest nią oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Z uwagi na odpłatny charakter zamówień publicznych, nieodzownym elementem treści oferty będzie zawsze określenie ceny za jaką wykonawca zobowiązuje się wykonać zamawiane świadczenie. W pozostałym zakresie to zamawiający określa w specyfikacji wymagany od wykonawcy zakres i sposób konkretyzacji oświadczenia woli, który będzie podstawą dla oceny zgodności treści złożonej oferty z merytorycznymi wymaganiami opisu przedmiotu zamówienia i warunkami umowy. W szczególności nie budzi wątpliwości, a nie jest bez znaczenia dla rozpoznawanej sprawy, że zamawiający może wymagać skonkretyzowania producenta i oznaczenia indywidualizującego przedmiot oferty np. przez wymaganie podania producenta, marki, typu modelu itp. oferowanego urządzenia. W takim przypadku należy uznać te informacje za stanowiące elementy treści umowy podmiotowo istotne (*accidentalia negotii*).

Niezależnie od charakteru niezgodności, aby zastosować podstawę odrzucenia oferty z art. 226 ust. 1 pkt 5 pzp musi być możliwe uchwycenie na czym konkretnie taka niezgodność polega, czyli co i w jaki sposób w ofercie nie jest zgodne z konkretnie wskazanymi, skwantyfikowanymi i ustalonymi jednoznacznie warunkami zamówienia. Przy czym o ile art. 223 ust. 1 pzp (87 ust. 1 popzp) uprawnia zamawiającego w toku badania i oceny ofert do zażądania od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści złożonych ofert, o tyle zabrania prowadzenia między zamawiającym a wykonawcą negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz – z zastrzeżeniem ust. 2 (oraz szczególnego trybu dialogu konkurencyjnego) – dokonywanie jakiejkolwiek zmiany w jej treści. Jednocześnie z art. 223 ust. 2 pkt 1-3 pzp (art. 87 ust. 2 pkt 1-3 popzp) wynika nakaz poprawienia przez zamawiającego w ofercie zarówno oczywistych omyłek pisarskich czy rachunkowych, jak i innych omyłek, polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, jeżeli poprawienie tych nieoczywistych omyłek nie powoduje istotnych zmian w treści oferty. W konsekwencji nawet wystąpienie stanu

niezgodności treści oferty z treścią specyfikacji nie zawsze może być podstawą odrzucenia oferty, gdyż odrzuceniu podlega wyłącznie oferta, której treść jest niezgodna z treścią specyfikacji w sposób zasadniczy i nieusuwalny.

Omówione już powyżej instytucje poprawienia omyłek właściwe dla Prawa zamówień publicznych nie wyłączają konieczności dokonywania wykładni oświadczenia woli, jakim są zarówno specyfikacja, jak i oferta zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego, gdyż przez odesłanie wynikające z art. 8 ust. 1 ustawy pzp znajduje tu zastosowanie art. 65 Kodeksu cywilnego. Zgodnie z przepisem art. 65 § 1 kc oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Natomiast według przepisu art. 65 § 2 kc w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Innymi słowy wynikające z przepisów art. 65 Kodeksu cywilnego dyrektywy interpretacyjne jednoznacznie potwierdzają konieczność uwzględnienia kontekstu sytuacyjnego składanego oświadczenia woli, a zatem uwzględnienia wszystkich elementów istotnych dla odkodowania faktycznego zamiaru składającego oświadczenie woli. Jak to trafnie uchwycono w uzasadnieniu wyroku Izby z 10 maja 2011 r. sygn. akt KIO 883/11, art. 65 kc daje podstawy do przyjęcia tzw. kombinowanej metody wykładni oświadczeń woli, zmierzającej do uwzględnienia w odpowiednim zakresie zarówno rzeczywistej woli podmiotu składającego oświadczenie woli, jak i wzbudzonego przez to oświadczenie zaufania innych osób. Z jednej więc strony określone znaczenie przypisuje się woli podmiotu składającego oświadczenie, z drugiej zaś strony dąży się do ochrony interesów osoby, która działa w zaufaniu do ustalonego przez siebie sensu otrzymanego oświadczenia woli, jeżeli przy jego interpretacji dołożyła należytej staranności.

Ponadto zakresem normy prawnej wynikającej z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp objęta jest również sytuacja, w której pomimo zadeklarowania przez wykonawcę w ofercie, że jej treść odnośnie przedmiotu świadczenia jest zgodna z opisem przedmiotu zamówienia, nie znajduje to potwierdzenia w zażądanych – na zasadzie art. 104 (etykiety), art. 105 (certyfikaty) lub art. 106 (inne dokumenty) ustawy pzp (przy czym ten ostatni przepis jest odpowiednikiem regulacji zawartej w art. 25 ust. 2 pkt 2 popzp) – przez zamawiającego i składanych przez wykonawcę – co do zasady wraz z ofertą (o czym z kolei stanowi art. 107 ust. 1 pzp) – przedmiotowych środkach dowodowych. Stąd zostały one zdefiniowane w art. 6 pkt 20 ustawy pzp jako środki służące potwierdzeniu zgodności oferowanych dostaw, usług lub robót budowlanych z wymaganiami, cechami lub kryteriami określonymi w opisie przedmiotu zamówienia lub kryteriów oceny ofert, lub wymaganiami związanymi z realizacją zamówienia.

Przy czym z uregulowań art. 107 ustawy pzp wynika co następuje. Zasadą jest składanie przez wykonawcę przedmiotowych środków dowodowych wraz z ofertą (ust. 1). Jeżeli jednak wykonawca nie uczyni tego w ogóle lub złoży przedmiotowe środki dowodowe, które są niekompletne, zamawiający może wezwać do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie wyłącznie w sytuacji, gdy uprzednio przewidział to w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia (ust. 2). Jednakże nigdy nie jest to dopuszczalne w odniesieniu do kryteriów oceny ofert, a zbędne w przypadku, gdy oferta i tak podlega odrzuceniu albo zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania (ust. 3). Niezależnie od tego z art. 107 ust. 4 ustawy pzp wynika, że zamawiający może zawsze żądać wyjaśnień dotyczących przedmiotowych środków dowodowych, niezależnie od tego, czego wykazaniu służą.

W każdym razie dokumenty zaliczane do przedmiotowych środków dowodowych należy rozpatrywać jako kwalifikowaną formę potwierdzenia zgodności oferowanego świadczenia z wymaganym przez zamawiającego. Innymi słowy, zadeklarowana przez wykonawcę treść oferty musi w takim przypadku dodatkowo znaleźć odzwierciedlenie w dokumentach co do zasady sporządzonych przez niezależny od wykonawcy podmiot trzeci. W konsekwencji brak takiego kwalifikowanego potwierdzenia również jest podstawą do odrzucenia oferty jako niezgodnej z warunkami zamówienia, co przejawia się zarówno w aspekcie formalnym, tj. w niezgodności z postanowieniem formułującym żądanie złożenia takich dokumentów, jak i przede wszystkim materialnym, tj. niewykazaniu zgodności oferowanego przedmiotu świadczenia z opisem przedmiotu zamówienia w zakresie wymagań, cech lub parametrów, które miały znaleźć potwierdzenie w tych dokumentach.

Reasumując, w ustalonych powyżej okolicznościach Zamawiający bezpodstawnie i bezprawnie stwierdził niezgodność treści oferty Odwołującego z wymaganiami opisu przedmiotu zamówienia w pięciu aspektach. Ani wymagany zakres potwierdzenia treści oferty, ani przedmiotowe środki dowodowe, z których wywiedziona została podstawa faktyczna odrzucenia, nie wskazują (w czterech przypadkach) w ogóle na zaistnienie takiej niezgodności lub (w jednym przypadku) nie ma ona charakteru definitywnego, gdyż może zostać z powodzeniem wyjaśniona. tym bardziej do jej odrzucenia na podstawie Skoro stwierdzone przez Zamawiającego niezgodności treści oferty Odwołującego z warunkami tego zamówienia w rzeczywistości nie istnieją lub zostały stwierdzone przedwcześnie, nie wypełniła się hipoteza normy prawnej objętej art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp. Słusznie zatem Zamawiający uznał zasadność zarzutów naruszenia tego przepisu przez odrzucenie oferty Odwołującego.

Jednakże hipoteza tej normy nie wypełniła się w odniesieniu do oferty Przystępującego w żadnym z dwóch podnoszonych przypadków, a jedynie potwierdził się zarzut, że Zamawiający naruszył art.107 ust. 4 ustawy pzp przez

zaniechanie wyjaśnienia jednego z dokumentów przedmiotowych.

W konsekwencji Zamawiający naruszył również art. 16 pkt 1-3 ustawy pzp, gdyż nie przeprowadził postępowania z zachowaniem zasad uczciwej konkurencji, równego traktowania wykonawców, przejrzystości i proporcjonalności.

Drugą konsekwencją potwierdzenia się zarzutu bezpodstawnego odrzucenia oferty Odwołującego jest naruszenie przez Zamawiającego art. 239 ust. 1 i art. 17 ust. 1 ustawy pzp, gdyż nie poddając oferty Odwołującego ocenie według kryteriów oceny ofert określonych w SWZ, nie dokonał prawidłowego wyboru najkorzystniejszej oferty, a tym samym nie udzieliłby tego zamówienia wykonawcy wybranemu zgodnie z tymi przepisami.

Mając powyższe na uwadze, Izba stwierdziła, że naruszenie przez Zamawiającegoart. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 107 ust. 4 ustawy pzp miało wpływ na wynik prowadzonego przez niego postępowania o udzielenie tego zamówienia, stąd – działając na podstawie art. 554 ust. 1 pkt 1, ust. 3 pkt 1 lit. a oraz b ustawy pzp – orzekła jak w pkt 1. sentencji. W pozostałym zakresie, tj. jednego z dwóch zarzutów dotyczących oferty Przystępującego, który nie potwierdził się, Izba orzekła jak w pkt 2. sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego w tej sprawie, na które złożył się uiszczony przez Odwołującego wpis od odwołania oraz jego uzasadnione koszty z tytułu wynagrodzenia (zgodnie ze złożonym spisem kosztów), orzeczono w pkt 3. sentencji stosownie do ustalonego wyniku sprawy, tj. na podstawie art. 557 ustawy pzp w zw. z § 7 ust. 5 i § 5 pkt 1 i 2 lit. a, b Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. poz. 2437) obciążono nimi Zamawiającego. Izba uznała, potwierdzenie się wszystkich z wyjątkiem jednego zarzutu, w tym wszystkich zarzutów wpływających bezpośrednio na zmianę wyniku postępowania o udzielenie tego zamówienia, uzasadnia odstąpienie od stosunkowego rozdzielenia kosztów i obciążenie nimi w całości Przystępującego, który wniósł sprzeciw, co spowodowało konieczność rozpoznania zarzutów uwzględnionego przez Zamawiającego odwołania.